

ANY IX

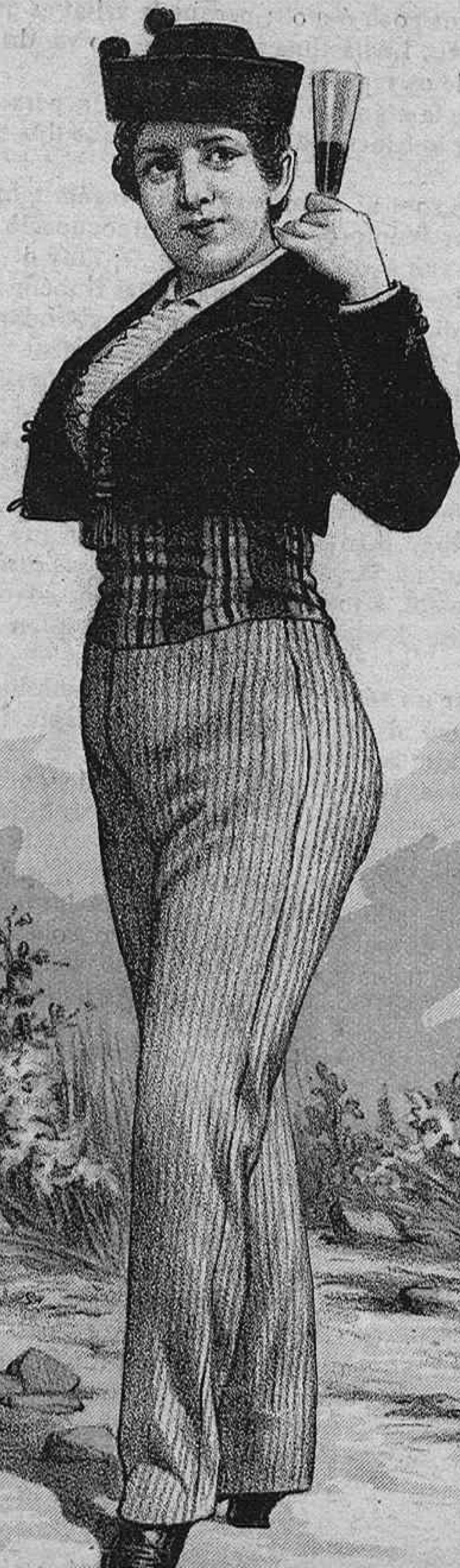
BARCELONA 14 MAIG 1896.

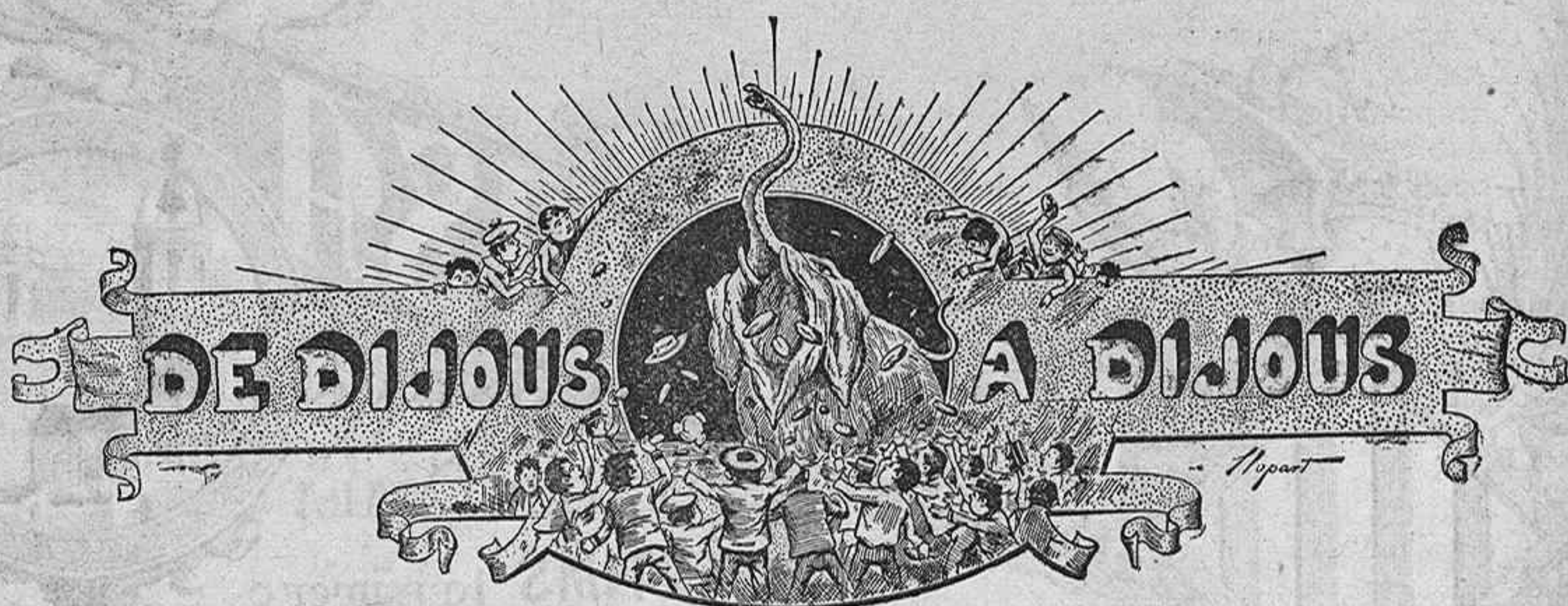
NÚM. 402

UN BRINDIS

— Som las donas andalusas
amigas de fer favors.
y per demostrar 'ho..... brindo
à la salut dels lectors!...

GRACIAS á Deu que ha plogut poch ó molt; perque la vritat es que dissapte passat á la nit semblava que la donéssin per amor de Deu. La llástima va ser que no va durar gayre, y tant que convenia que no hagués parat quinze días de carrera á bots y á barrals!

Tots 'ls diaris anavan plens de la gran remenadissa de Sants pera exhibirlos, á fi de que ab sa intercessió de portas enfora, poguessim alcansar lo benefici de l' aygua, ja que fins ara al Cel s' ho havian escoltat com si sentissin ploure.

Nosaltres, que d' impíos no 'n som ni 'n volém ser, no veyém tampoch en lo de fer *rogativas* cap motiu pera ferhi la brometa, ni per considerarlas impropias de la despreocupaciò fingida d' uns quants del sigle que 's burlan de las solemnitats del cult y ells van á missa d' amagat... ¡l'uny d' aixó! Encare que las pregarias hagin deixat demostrar, lo qu' es ara, la seva ineficacia per desgracia, las trobém molt naturals en un país com aquet, ahont sempre que la professó corre per dins, las professóns per fora abundan.

Y després; ja que la ciencia es tan burra qu' encare no ha trobat lo secret d' omplir núvols d' aygua com qui ompla bòts de ví; y ja que, á pesar de contar ab tants Flammarións d' Academia y Noerlesooms d' Ateneo, no podíam esbrinar la causa d' aqueixa sequedat tossuda pera assahonar la terra, jahont ens havíam de dirigir, pobres mortals, sino als senyors del Cel que son els vehins de las boyras, sobre las quals hi tenen tant ascendent?

Era de preveure que un día ó altre serian atesas nostras secas reclamaciós; may havíam temut com molts incréduls y escéptichs que no rajarian mes las canals; sempre havíam dit, perque n' estavam seguríssims, que la sequedat duraría... fins que s' acabés; pero podria molt ben ser que Nostre Senyor al veure que 'ls d' aquí baix tractavam de marejará tots 'ls Sants y Santas, fentlos eixir de sas *casillas* dels altars, s' hagués determinat á obrir las aixetas dels dipòsits de dalt de tot, á instancia dels mateixos advocats celestials; perque no 'ls devia fer gayre bon efecte que sols ens recordéssim d' espolsarlos y passejarlos, quan los havíam de menester; com de Sant a Bárbara... no mes quan trona.

De manera, que tal vegada per un efecte contraproduhent hem lograt lo que tanta falta 'ns feya, si bè en poca quantitat; vull dir jo, que potser Deu, d' enfadat, va enjegar dissapte 'l safreig del Cel perque deixéssim en pau en los seus altars, als venerats directors generals de son regne.

Més diré; es possible que l' haver sigut escassa la pluja de dissapte, sigui un avís providencial en lo sentit de que com més amohinarém als propietaris dels núvols, menos 'ls hi farém rajar, empipats per alló de «aixó voléu, aixó no hauréu.» Hem sigut massa *perfidiosos*.

Interinament, siga com siga, ja tenim una miqueta de sahó, qu' es lo que necessita Espanya temps há; sahó de tota mena. Tant ó mes que 'ls pobres pagesos devían ballar de contents 'ls taberners y apotecaris; perque aixugantse 'ls pous, la seva ruina es segura. Lo trist y desconsolador es que no 's compleixi al peu de la lletra aquell ditxo: «Pe 'l Maig, cada día un raig.»

* * *

Mireu que aquets *daixonsas* dels Estats Units s' han proposat fernos la *dallonsas*, vulgas no vulgas. Després que 'ns han tractat de d' aixó y de d' alló, sense haverlos hi tornat la pilota (aquí está 'l mall) se 'ns fican entrecamas en totas las qüestions nostras, fins al extrém d' intentar interrompre l' acció de la Justicia; qu' es lo *colmo*. Ens referím á la reclamació de mala fé, feta pe 'ls yankées al Govern espanyol *sobres* lo fallo dictat per lo Consell de guerra contra 'ls tripulants de la goleta *Competidor*. Está vist que 'ls Shermans del Nort América volen competir en tot, pera fer mes ridícula la qüestió de la beligerancia. De la seva incompetencia en Dret internacional está lògicament deduhit que son uns memos. En lo que han donat probas ara de ser molt competents, es en lo següent: ab la capa d' una protecció humanitaria, donar carta de nacionalitat á una *gripia* de *trinxerayres* de la manigua.

Entretant (y entre paréntesis) nostre Govern *en conserva* segueix donantlos la *lata* fentnos sospitar de si ab los Govern d' allá, son tap y carbassa; lo *seo malaguenyo* continua com si vingués del hort ó de l' horta; y 'ls *noy de las Carteras*... mes aixeris que uns pésols.

* * *

Diàlech de la setmana:

- ¿Qué dius que li han *encomanat* al Sr. Falqués dels bombers?
- Encomanat, res. T' he dit que li havian donat una *encomienda*, sabatassas.
- Bueno*, sí. ¿Y quin objecte té?
- Lo de fer carregar la *creu* á n' al parell que han bombat mes del Cos.
- ¡Ah!

PEPET DEL CARRIL.

Un duro sevillano!

I

Lo galán jove *Boqueras*,
(casi una celebritat)
es un xicot molt trempat...
já pesar de gastá ulleras!
Si escoltéu als del ofici
no va enloch y es tot un *nás*...
Mes. ¿qui dels cómichs fa cás,
si 's retallan sols per vici?...

Lo cert es que 'l nostre actor,
segons la gent imparcial,
com á galán jove, val...
y en las taulas fa furor.

Y en probas, de que fa tropa,
desde 'l Clot á Llavaneras,
parlant no mes de 'n *Boqueras*...
¡Tothom ja us paga la *copal*.

Tanta fama, no es obstacle
perque l' infelís *galán*
passi 'ls mesos badallant...
¡vivint casi de miracle!

Ell será 'l «pasma» del mon
ab son dramátich instint...
¡pró mes lo pasma vivint
á tall de *camaleón!*

De la *Rambla dels Artistas*
es lo millor ornament,
puig sol serhi constantment,
passejant ó prenent *vistas*...

Y *Rambla* amunt, *Rambla* avall,
en pós de contracta *impla*,
allí está tot lo sant día...
¡badall, derrera badall!

II

Per fi un jorn, no hi ha pas gayre,

ell y uns companys de passeig,
van fè un *bolo* bastant... lleig,
pe 'l teatro de *Bellcayre*.

Tan lleig va ser, que 'n *Boqueras*
y 'ls cinch que ab ell van marxar,
¡tingueren que treballar
pitjor que sis bugaderas! ..

Y un cop pagats los *serals*,
la *vuelta*, la teca y quarto,
en *Boqueras* del reparto
¡va treuren justos vint rals!

Ab vint ralets á la bossa,
l' home no cabía en pell...
Tindre un nap. era per éll
¡igual que tenir la grossa!...

Y bon punt del *tren* baixá,
desijant un gust donarse,
tot *trincado*, va ficarse
al primé estanch que trobá.
—¿Veyám un cigarro habano?...
—Trihi!

—Cobril...

—¡Home, per Deu!
¿Ahont va ab aixó?... ¿Qué no veu,
qu' aquet duro, es sevillano?...

L' infelís 's torná blanch,
vert, morat... Va deixá 'l *puro*
y prenent ab rábia 'l duro,
va esquitllarse del estanch.

Per si l' estanquer fos *lelo*,
va ensenyarlo á un conegut...
—¿Y ahont va ab aixó? ¡Es de *vellut!*
—¿De vellut?...

—¡De *terciopelot!*

Y no satisfet encare
volgué darlo en dos cafés,

y en un d' ells, ab un xich mes...
¡li fan obras á la cara!

Y en fi, després de probar
d' *aviarlo* de mil maneres,
'l duro aquell... en *Boqueras*
¡l' ha tingut de *confitar!*

III

Al poch temps d' això, surtí
un nou *bolo* per *Bellcayre*,
y sense pensarshi gayre,
l' actor contestá que sí.

Pro decidit á evitar
una nova ensarronada,
va acudirli la pensada
qu' ara vaig á relatar.

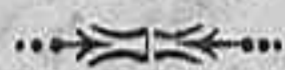
Batalla de Reynas, era
l' obra y en la escena gran
de 'n Berenguer y 'l rey Joan,
va exclamá ab veu llastimera:
—¡Rey En Joan, la mort demanol
¡Mateume, donchs!... Pró per Deu,
al pagarme... ¡no 'm pagueu
ab cap duro *sevillano!*

Lo públich sempre *bon Jan*,
va riurer á boca plena
y va cridarlo en escena,
de 'n *Boqueras* aclamant
las paraulas peregrinas.

Mes per xó, ¡res n' ha avansat!...
¡Perque aquest cop. . l' han pagat
en pessetas *filipinas!*...

M. RIUSEC.

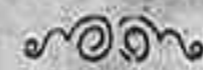
¿Qué serán?

Que son molt y molt criaturas
las donas no 's pot negar;
mes jo entench que devém ser
justiciers é imparcials
Si las donas son criaturas
sens excepció, en general,
los homes, que son fills d' ellas,
pregunto jo: ¿Qué serán?

AGUILETA.

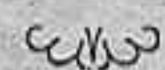
TON AMOR

TON amor es com un ferro
Quan está vermell de foch:
No mes picantlo una mica
Se 'n fa tot lo que s' en vol.
Mes quan se sol refredar,
Perduda la calentor,
Ni picant á cops de mall
No 's fa torná dret ni tort.

JOAN OLLÉS Y ARBÓS.

AMOR

MOLT tart ó jamay, s' apaga
lo foch del primer amor,
encar' que al pit se desfassi
en mil trossos nostre cor.
Quan nos sembla freda y morta
nostra ánima enamorada
torna á viure y se desperta
al ardor d' una mirada.

J. ALMACELLAS.

—Escolta, Rosalía ¿si 't fos infiel, que 'm clavarías quatre tiros com aquella del diari?...

—Primerament m' hi pensaria .. y després m' en buscaria un altre.

—Lo meu es un bon Jan; pero si m' enganyava, per primer avís li dispararia un canó á dos passos.

—¡Pobrets! Tan escassos que van, no mes faltaria que 'ns hi fessim á tiros per acabarlos d' escamar...

—Aquestas exageracions no mes son d' efecte en lo teatro.

LA TOMASA

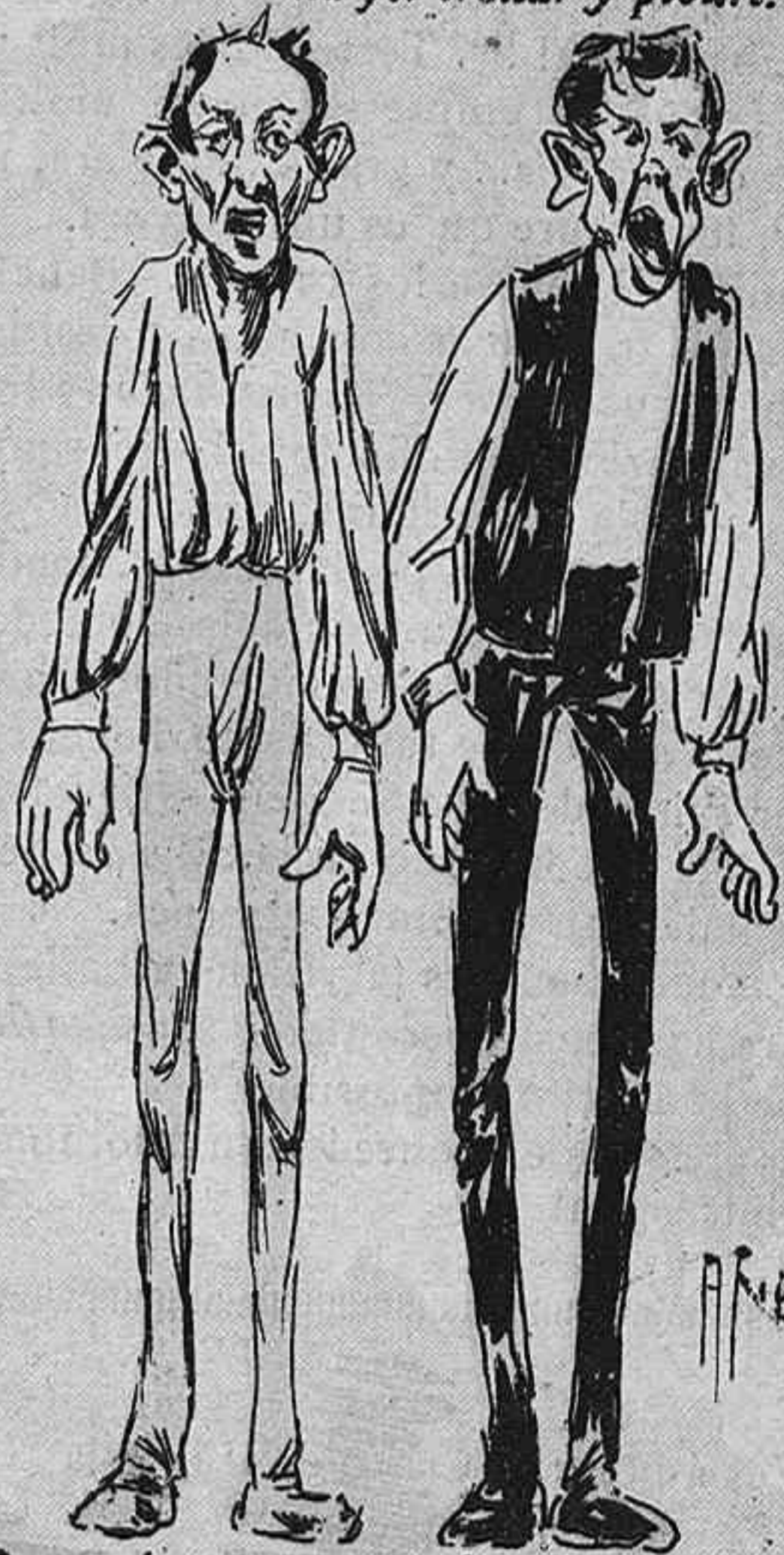
SEQUETAT

—En pòchs días, Bonifaci, trobo que t' has assecat.

—¿Qui vols que no 's torni sech ab aquesta sequetat?

Una que, sense fer pregarias, ha fet tronar y ploure.

Un que vol fer ploure bolets.

Dos qu' encare que plogui, no es fácil que surtin de la sequetat.

A. Ripera

BENEFICIS

PER l' amor de Deu, senyors fabricants y botiguers; vostés que sempre 's queixan del mal estat dels negocis, vostés que á tot' hora, si no s' en donguessin vergonya 's posarian á derramar llágrimas ab lo mateix desconsol d' una viuda novella; per l' amor de Deu—repeteixo—no fassin saber mes als seus parroquians que en lo seu tráfeh no hi obtenen beneficis, perque cap d' ells los tindrà compassió.

Diuenh vostés que no mes sofreixen pérduas; pero no 'ns fau llástima; si no fan beneficis es perque no volen.

Sí, senyors, sí, perque no 'ls dona la gana.

Contemplin y admírintse, fabricants y botiguers afligits, contemplin—y després d' haverlos contemplat confessin que tots vostés son uns tarambanas—contemplin los cartells que á diari fixan los nostres aixerits empressaris de teatros á las cantonadas y haurán de convenir en lo que acabo de dirlos: que si vostés no fan beneficis, es perque no volen.

¡Ah! sí, estimats fabricants y botiguers sense ganancias, torném altra vegada sense donárnosen compte á n' aquells hermosos temps en que no 's coneixia *lo teu y 'l meu*, á n' aquella época tranquila en que 'ls homes 's partian un pinyó y no 's repartían may cap *pinya*, en que 'l que tenia un plat d' escudella en donava la meytat al seu vehí, encare que la seva generositat li deixés l' estómach com un tel de seba.

Tanta ditxa, tanta felicitat, la devém als empressaris de teatros. Ells, no mes ells, son los pares de la generació present. Teixiuloshi coronas de llorer, ó de forchs d' alls ó de qualsevol cosa; pero teixiuloshi coronas. Se las mereixen.

Ells concedeixen beneficis á tothom, sense establir distincions odiosas.

Un carboner, per exemple, té necessitat de comprar un canastró nou y renovar los cabassos, no s' ha d' apurar poch ni gayre, encare que vagi curtet de fondos. No faltará empressari que, en condicions ventatjoses, li concedeixi un benefici, anunciantlo de la següent manera: «Teatro de... Hoy, lunes, beneficio del eminente carbonero D. Pablo Terregada, quien destinará el producto de la función á una buena obra.» Efectivament, l' obra, per mes que no siga de caritat, no deixarà de ser bona, perque la renovació del canastró y cabassos del Sr. Terregada es molt necessaria.

Algun temps los empressaris eran molt mirats en concedir beneficis. Los otorgavan á las principals parts de la companyia... y gracias. Pero ara, no miran prim; lo día menos pensat lo farán fer á la *conxa* del apuntador, fent veure qu' es una senyora.

A lo millor llegiu en los cartells. «Beneficio del aprovechado joven D Pepito Terratremol.» Un jove aprofitat, no 's trova aixís com aixís, y desitjant alentar-lo no feu falta á la funció anunciada. Un cop en lo teatro, saben que 'l *joven aprovechado* es lo quefe de la *claque*.—¿Y per qué es aprofitat?—preguntéu—¿Per qué van ferlo d' aprofitaduras?—No, senyor, us contestan, perque té una conformitat de mans, que quan aplaudeix, sembla que pegui surras.

Altras vegadas atrets pe 'ls cartells, acudiu al benefici d' un *notable actor* de la companyia.—¿Quin es lo beneficiat?—pregunteu á un dels acomodadors al terminarse lo primer acte y us respón: «Aquell comparsa que per dir» «¡Viva el emperador!» ha cridat «¡Vibó al empedrador!»

Si aquesta agradable tungada de beneficis no s' estronca, no m' estranyará veure qualsevol día algun anunci per l' istil del que segueix: «Beneficio de la bella esposa del barba, la cual desea comprarse una rica manteleta que ha visto en la calle de Fernando. Se suplica la asistencia.»

Per beneficis no podém queixarnos.

Per xó aquets senyors fabricants y botiguers que tot lo día somican, no 'ns enterneixen.

Fins ara han existit perdularis sense *ofici* ni *benefici*, pero d' aquí endevant sense ofici podrá haverhi, pero sense benefici... ¡impossible!

Los empressaris en concedeixen á tothom.

¡Benehits sigan!

A. GUASCH TOMBAS.

*
* *
* * *

¡Ves á besar lo Cristo de l' iglesia
hipócrita, plorant!
qu' estant acostumada á besá als homes
quan trobarán tos llabis lo dur tacte
¡d' horror t' escruixirás!

FERRANT PIN BAELL.

IMPOSSIBLES

Per una modista, cusí ab una máquina de tren.
Per un aucell, volar ab alas del cor.
Per un cego, veure la lluna de Valencia.
Per una sogra, no reganyá al seu gendre.
Y per LA TOMASA, no burlarse dels babaus de sagristia.

CASIMIRO GIRALT.

Als companys del "Miss Helyett"

UN dia del mes passat
vaig estar á Barcelona
y á la nit, vaig ser portat
fins á certa societat,
per passar allí la estona.

Era un local petitet
qu' ab prou feyna 'n tinch idea,
ne deyan 'l «Miss Helyett»
y era en un carrer estret
qu' en diuen crech de Basea.

Tant me van entussiasmar
los joves qu' hi vaig coneixe,
que d' agra hit, vaig jurar
que volia pregonar
l' apreci que 'm van mereixe.

Y per cumplir la missió,
á las donas haig de dí,
que si volen un minyó
guapo, ben plantat y bó,
han d' aná á buscarlo allí.

Fan un ball qu' es dels millors
'hont com fet exprés s' hi troban,
tots los mes bons balladors
y 'ls que fereixen mes cors
y 'ls que mes cors d' ángel roban.

Sols una cosa haig de dí,
y es una cosa molt forta...
Si van á ballar allí
y á la mamá fan seguí,
l' han de deixar á la porta.

Qu' un home á punt sempre hi ha
en un quartet apropósit,
pera las mares guardá
en dit quarto, que 's té allí
per ser de sogras dipósit.

Vagin cap allí de dret
las que desitxin casarse,
que 'ls juro, á fé de Peret,
qu' homes com al «Miss Helyett»
ni ab un llum logran trovarse.

P. COLOMER.

GLÀ Y GATLÀ

(A la raspa que festejo)

SONET

SABRÁS que del taller ahont treballava
he sigut despedit; ¡m' han dat la bola!
¿compréns? y aquet fracás me desconsola,
puig vaig molt malament... ¡tant bé que anaval

Travallant, la vritat, may me faltava
(quan la tenia, ey) alguna endola;
mes ara, estant cessant, volguda Lola,
fins tinch d' aprofitar lo que ans llensava.

Vaig perdut pels carrers igual que un bobo,
y á casa, ja no 'm volen fer la vida...
al últim tindré, foll, d' apelá al robo
si tú no 't compadeixes entristida
del miserable estat ab que jo 'm trobo...

¿Ho sents?... ¡ó 'm donas rals, ó 't dono á didal

JAUME BALAGUER Y SOLER

Acudits Teatralis

En un palco del Liceo:

—¿Tú, Ramón, com se diu aquella qu' ara canta?

—Pinardilli.

—Está ben magre aquesta dona... ¿Es la tiple?

—No. La primera primma donna.

—¡Noy!... aixó es un secall... Milló li podrian dir la primera dona prima.

Entre bastidors:

—Qui es aquell home ros, qu' está tremolant al costat d' aquella porta?—pregunta un subjecte á un artista.

—Qui vol que sigui, l' autor de 'l obra qu' ara están xiulant.

RICART PUJOL.

EPÍGRAMA

Enfadada ab sa canalla
va dir'm donya Rosa ahir:
—¡Y que ditxosa es la mare
que may ha tingut cap fill!...

PAU PLÀ.

A una coqueta

LEMA.—Deu té un bastó.

MASSA sabs tú, Francisqueta,
qu' encare qu' un xich guapeta
tens sobradas pretensions;
y 'l jovent de Sant Martí
diu que ja no 't pot sufrí
per moltíssimas rahóns.
Puig si per l' art del dimoni
se ficava al matrimoni
un de la Colla de 'n Mena
ab desdeny tú contestavas,
y ¡aixó ray! luego exclamavas
¡m' en sobran una dotzenal!
Y ab lo cap molt plé de vent
tú 't miravas lo jovent,
mes qu' ab desdeny, ab menys preu
¡ay, Francisca, Francisqueta,

qui t' ha vist tan boniqueta
y 't veu ara; válgam Deu!
Passan messos, passen anys,
y ab ells venen desenganys
tot fent gatzara y tabola;
y 'ls passats no tornan mes,
y si no 's troba promés
lo temps no passa, que vola.
Nos van dir qu' ara 't casavas
y que un viudo arreplegavas
per alló de ¡Deu n' hi dó!
que son verdas, la guineu
diu la pobra ab baixa veu
quan no 'n troba de milló.
Ja qu' així á tú t' ha passat
y un viudet ara has cassat
com aquell que diu, al vol,

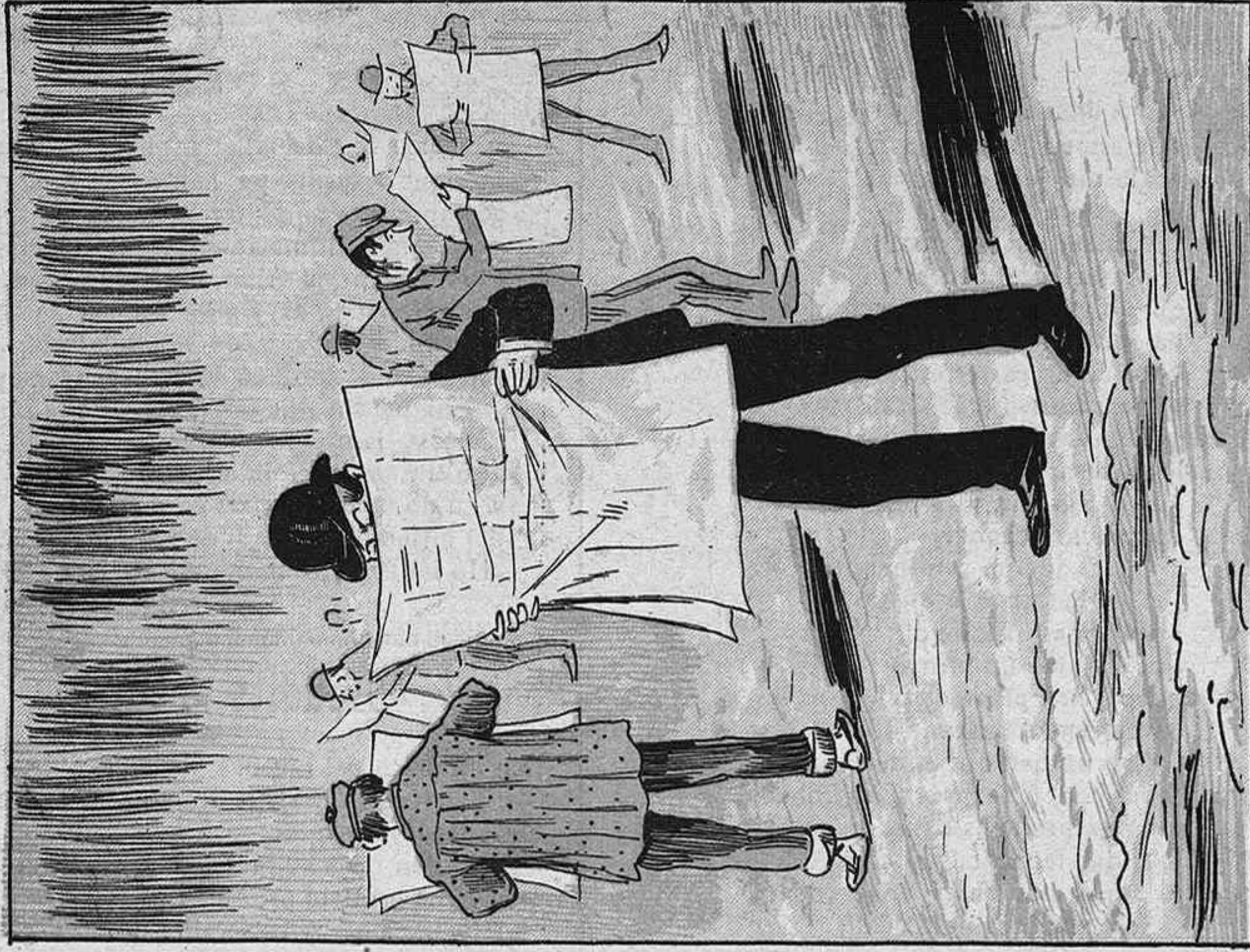
no 'l deixis, noya escapá
¡tira l' am! que ja caurá,
y no 'l deixis anar sol.
¿Qué un solter, dius, que voldrias,
y que 'l viudo deixarias
si 'l trobessis? ¡Bé ho crech jo!
pero noya, ja has plegat
lo jovent n' está escamat,
y no 't vol ni per llevó.
Cásat prompte, Francisqueta,
mira que 't vas fent vellea
y 'l temps, mes que passa, vola;
si 'l deixas ara escapar
temo que 't vas á quedar,
sens' solter, ni viudo... ¡sola!

D. A.

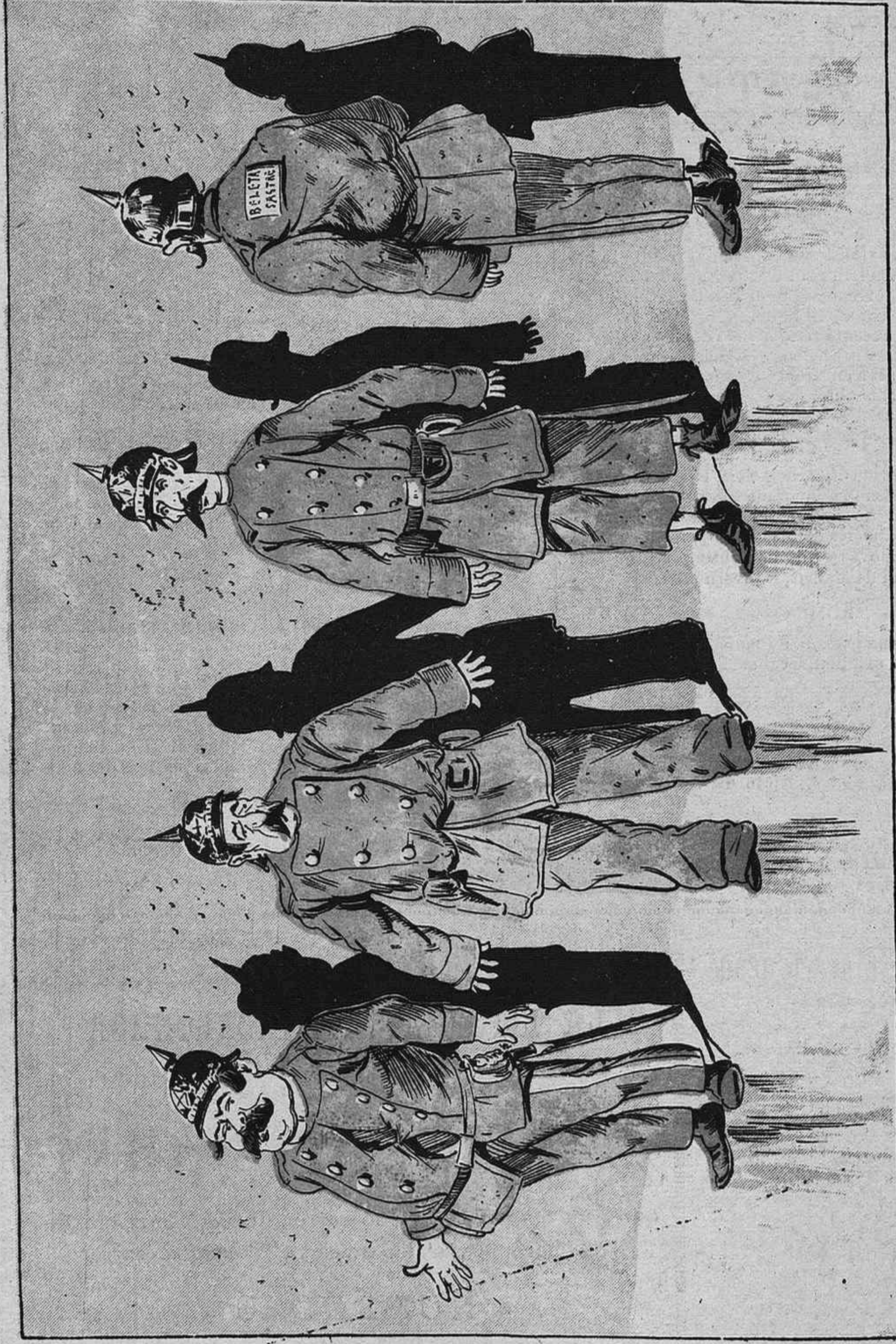
ALI - OLI D' ACTUALITAT

La campanya moralisadora contra 'ls venedors de viandas averiades ó escassas de pès, continúa ab aplausos dels consumidors... ¡Los únicos que no aplaudixen, son aquestos, que molt sovint carregan ab los neutres!

LO DE CUBA... (¡que s' arreglin!) ESTRAGOS DE LA SQUITA... (bueno ¡ja plourá!) EL SEÑOR CÁNOVAS... (¡que 's reventi!) EL ESPADA GUMBERTA... (¡aixó! ¡aixó!) El espada Guerrita parece que se halla mas silviado del desgarrro que sufrió en la batalla de rante la última corrida..

L' estreno dels vestits nous.

NOVETATS

Notable en tota la extensió de la paraula, resultá lo benefici de la reputada actriu Sr. Palá, ja que ab la numerosa y escullida concurrència que hi assistí, obtingué un sens fi de regalos de sos admiradors.

La obra que 's representá fou *La Dida* del immortal Soler (Pitarra), autor que per primera vegada lograva se representés una obra seva en aquest escenari y dit acontèiment se vejà coronat del mes gran éxit, ja que la execució que hi donaren los artistes de la companyia Tutau, sorti sumament ajustada, recordant los bons temps del teatro catalá.

Casi á diari van verificantse beneficis, lo que demostra que toca á sas darrerías la temporada, preparantse, per lo tant, pera últims del present mes, la *tournee* de la companyia Guerrero, que ademés del numerós personal ab que compta, porta obras novas y que han obtingut gran éxit en lo teatro Espanyol de Madrid, l' hivern passat.

ROMEA

S' estrená la setmana passada un monólech titulat: *Los héroes de la manigua*, original—segons los cartells y programas—de Ramón Riera.

Se veu que 'ls *autors* de la casa aprofitan tota classe de circumstancies pera convertirlo en l' antich Odeón.

De la bondat de la obra, val mes que no 'n parlém.

No s' ha repetit mes, y, segons noticias, en l' exemplar s' hi han fet ja modificacions. Ab lo dit está ja fet son elogi.

Segons anuncis, pera divendres s' anuncia l' estreno de la comedia en tres actes del reputat autor dramátich senyor Reig y Fiol, titulada: *Amunt y crits*.

La setmana entrant ne parlarem.

TIVOLI

Diumenje últim per fi se despediren los *liliputs* artistes de la companyia Bosh, y desde dilluns últim travalla á diari la de sarsuela del Sr. Valldeperas ó siga la que ha fixat sos preus á 1 ral la entrada, y que ha lograt que lo teatro s' animés de un modo extraordinari.

Ara falta que vinguin estrenos, puig que ab lo repertori antich, potser la modicitat dels preus no fora alicient prou notable, per anar conservant lo favor del públich.

No fora per demés que 's reforsés la companyia.
¿Vritat, Sr. Valldeperas?

CATALUNYA

L' atracció de la setmana ha sigut la sarsuela titulada *La Petenera* que inspirada en la popular copla «Señor alcalde mayor»... etc., etc., sos autors—tres, creyém—han compost un apropósit pera lluhirse un actor, logranthi lo Sr. Palmadá un verdader triunfo, per la llestesa que posseheix al executar las transformacions—istil Frégoli—á una altura tant considerable, que fa recordar á son notable predecesor.

Ab fonament creyém que *La Petenera* tornarà á donar nova vida á aquet teatro.

Pera avuy s' anuncia *Camaleonte* que com es sabut era lo *capo lavoro* del insigne artista italiá y que baix las condicions que ha demostrat possehir últimament lo senyor Palmada, no duptém que hi lograrà un grandió éxit.

CONCERTS D' EUTERPE

Pera demá, festivitad de la Assumpció, s' anuncia 'l tercer concert de la present temporada, en que se repetirà la grandiosa composició del immortal Wagner, *La cena de los apóstoles*, que tan extraordinari éxit tingué en lo passat concert; figurant ademés en l' escullit programa, la primera audició en nostra ciutat de *Las escenas andaluzas*, del mestre Bretón, composició sinfónica dividida en quatre parts y que es sens dupte una de las millors del eminent mestre salmantí.

UN CÓMICH RETIRAT.

Litografía Barcelonesa

S.^a Ramon, 6
BARCELONA

LA LITOGRAFÍA BARCELONESA

DE

Ramón Estany

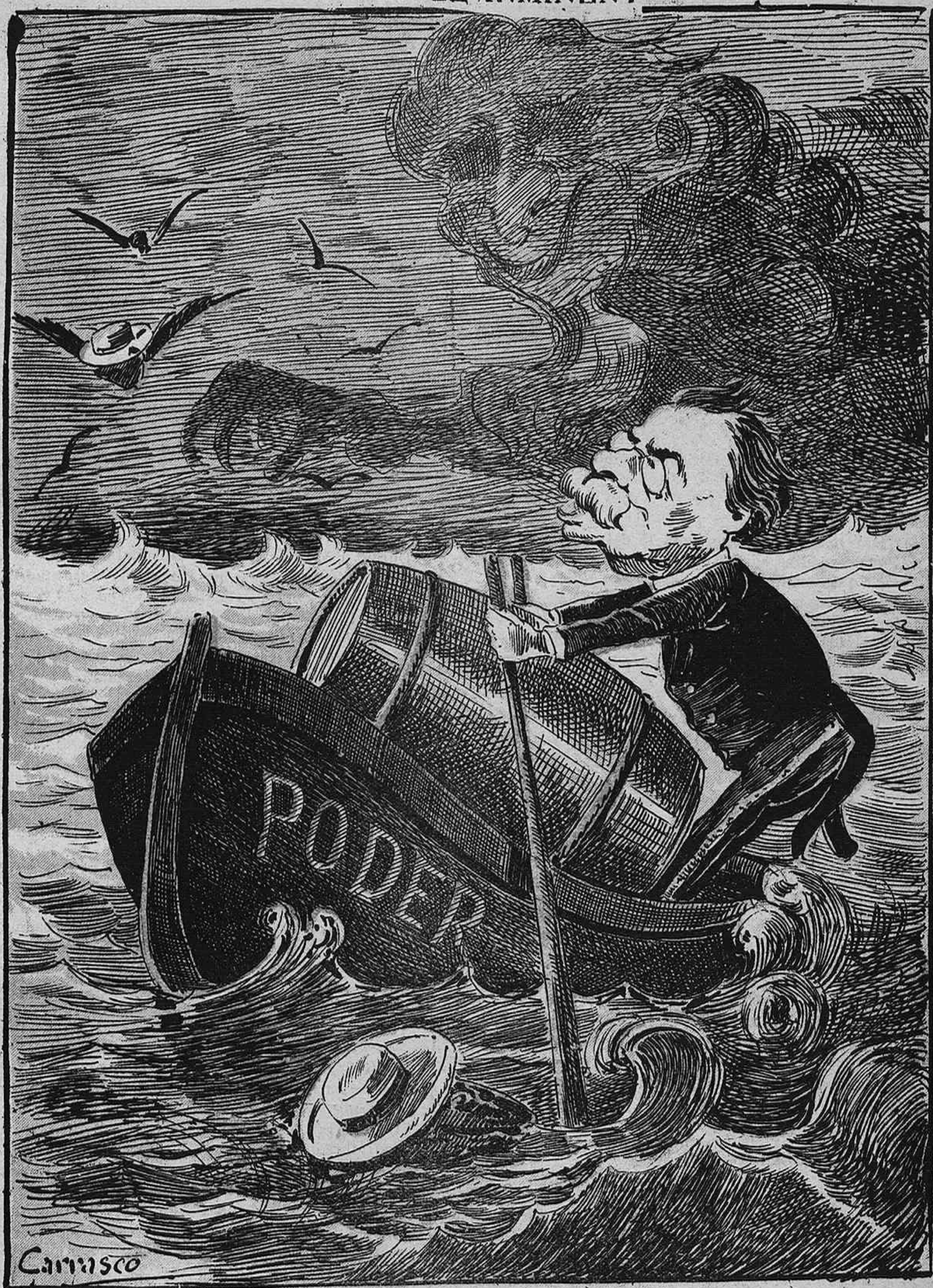
que estava instalada en lo carrer de SANT RAMON
NÚMERO 5, s' ha trasladat al mateix carrer

NÚMERO 6

ahont se continua fent tóta classe de impresos á

* * preus sens competencia y esmero sens igual * *

LA TOMASA
PERILL INMINENT

— La bota com plom me pesa,
s'acosta la tempestat...
si no 'm donan una ajuda
que Deu m' hagi perdonat.

Lo regidor D. Benet Samaranch, en un banquet que va donarse en honor del *Pantorrillas* barceloní, per son reient nomenament de senador vitalici (nomenament que luego resultá... *guatlla*) feu la *hombrada* de pronunciar un discurs, posant fins als núvols á *D. Manuel*.

L' atreviment del *finebre* concejal, per mes que no ho sembli, ha sigut la causa principal de la pluja d' aquestos últims días, porque... ¡caballers! si 'l cel permanece impassible devant la *elocuencia* del protegit *pantorrillesch*, es que ja no hi ha justícia en lo cel.

Lo bó del cas es que la série de *piropos* de 'n Samaranch, s' ha convertit en una rifada, al resultar que 'l nomenament no era per en *Pantorrillas I*, sino per en *Pantorrillas II*.

¡Guassa pura!

Havém sentit dir, que 'l día 15 del present mes ó siga demá divendres, surtirá en nostra ciutat una revista literaria quinzenal, ab lo titol de *L' Atlántida*.

Celebrarém que 'ls fets acreditin 'l nom, ó en altres termes, celebrarém que 'ls qu' escriguin en la citada revista, 's recordin sempre del titol de la publicació.

Ah... ¡Celebrarém igualment que 'l públich respongui!

La escena passa á Madrid en la iglesia de Santa Maria: Una *tendra colometa* de seixanta *abrils* y un *galán* de vuytanta *primaveras*, compareixen al peu del altar disposats á rèbre entre cap y coll la bendició nupcial.

Lo capellá fá las preguntas de rúbrica:—*Donya Fulana, ¿vol per marit á don Fulano?*

Quan tothom (y en especial lo nuvi) esperava un *sí* de aquells *llabis de rosa* (?), la nuvia exclama ab veu atonadora:

—¡No pare!

Estupefacció general. Lo nuvi contrariat pregunta allavors:

—¿Es á dir que no 'm vols?...

—No! (respón ella). A qui estimo es al altre, al militar!..

Y la boda va acabarse aquí. La nuvia persistí en sa resolució, y la comitiva, nuvi y padrins van desfilat.

Aclaració: Lo militar á qui aludia la *tendra* enamorada, es un cadet de divuyt anys, que 'l mes passat va surtir de l' Academia del exèrcit. Ara tot serà que l' oficialet 's conformi á entregar sa perfumada mà, á la seva adoradora. Si ho fa aixís, s' haurá de convenir qu' es tot un *héroe*... Per mí que 'l *crucifiquin*!

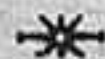
A Ciudad Real ha tingut lloch una manifestació popular en honor del astrónomo Sr. León Hermoso, mes conegut per *Noherlesoom*, á causa d' haver pronosticat que plouria y per haver resultat veritat...

En igual cas 's troba nostre estimat company *M. Riusec*, y no obstant, ningú li ha dit:—¿Ase, qué fas aquí?

Recordin que en son *vers* de la setmana última, va profetisar que 'ls *floralistas* farián ploure avants d' acabarse

la setmana, y, en efecte, lo dissapte á última hora ploqué per las butxacas.

Animo, donchs. Vinga la manifestació y sobre tot, no s' olvidin d' una *estátua*, qu' aixó vesteix molt. Y gracias per endavant.

¿Saben la causa d' aquesta crissis terrible, qu' atravessa 'l poble espanyol; lo motiu de totas aquestas trifulgas, guerras, sequias, que 'ns están deixant sense cara per senyarnos?...

Lo bisbe de Segovia ho ha dit: Tot aixó es que, la gent sols pensa en balls y teatros; tot ho motiva la representació d' obras tan immorals com *Juan José y Donya Perfecta*.

¿Que 'ls sembla lo parer del senyor bisbe? Jo per mí trobo que té rahó. Tot serà que la gent ho entengui aixís...

Per de prompte, l' empresari del teatro de Segovia, diu qu' está preparant la representació de las obras citadas, en la creencia de que farà un gran negoci. ¡Impio!...

Y lo pitjor del cas, es que 'l teatro sempre serà plé, ó sinó ja ho veurán...

Nada; estém perduts, ben perduts...

¡Ja té rahó lo senyor bisbe!

¡Qui no vol creure á la bona mare, haurá de creure á la pell de cabra!

Durant l' hora de visita del Hospital de Santa Creu li van robar dijous passat á un visitant, lo rellotje que duya.

Está vist, ni entre 'ls malalts, hi ha *res de bó*...

Potser lo desdixat autor del robo, en vista de que s' acostava la mort, va treure las unglas, y es lo qu' éll dirá, si 'l descubreixen:

—Senyors, no ho hi fet per mal...

Sentintme aprop l' agonia

ho hi fet, no més per saber...

¡l' hora justa en que 'm moria!...

Aquellas *célebres* oposicions de clarinet, optant á la plasa de *solista* de la banda municipal, ja están dadas y benedidas. Sembla que 'n Nori ha quedat montat y en Porrini *soldat d' á peu*.

Nos guardarém ben bé de dir, quin dels dos clarinets val mes. Lo que si dirém, es que de *sotto voce* 's contan cosas que no deixan gayre ben parada la imparcialitat del Jurat. Entre altres, un periódich fa notar que dels individus que formavan aquell, no n' hi havia un sol, que en lo clarinet hi ontengués pilota.

Ab aixó vagin contant, com deu haver anat la cosa. ¡May m' hi fiat dels gats, que fan culleras!

¡Clar y net!

Lo Govern ha deixat cessants á varios gobernadors civils, qu' en las eleccions darreras, no van procedir ab prou *limpiesa* al fer la *patota*.

Un dels tals, va fer esquitjar á un candidat per assegurarli 'l triunfo, la friolera de vuyt mil dures. Al menos aquest *Excelencia*, va cumplir com un home, donant al *pagano* l' acta desitjada.

En cambi un' altre governador, després de fer afluir quatre mil duros y un riquíssim bastó de mando, á cert candidat, va rifarse 'l en tota regla, de xant que surtis derrotat.

Naturalment la *víctima* no s' ha deixat estafar y ha divulgat 'l timo y 'l Govern *por el buen parecer*, ha deixat cessant al *tranquil* governador.

¿Que me 'n diuhen d' aquestas dugas mostres de sinceritat electoral?

Y cuidado, que 'l Códich, aquestos delictes 'ls castiga ab uns quants anys de presiri... ¡Pero com si res!...

Devant de la Lley vritat, hi ha un' altra lley pe 'ls peixos grossos: La *Lley del Embut*...

Coincidencia cómica:

La «silueta barcelonina» que publicá *El Noticiero* diumenge passat, qualsevol la podia endevinar á primera vista; puig encare que, no citava 'l nom del *agraciat*, no feya cap falta tractantse de un *plagiari*, á qui tothom coneix.

Donchs, bueno; á la mateixa hora que surt *El Noticiero* va surtir *La Publicidad* «de la noche», inaugurant una sèrie de siluetas barceloninas, y 'l personatge *agraciat* no era altre que... 'l *Noy de Tona*.

¿Volen mes *pendant* qu' un *plagiari* y un *idol popular* de brasset?... Quin *trobo*.

Aquí sí que 's podia dir: *Tal para cual*.

A Valladolid passá l' altre dia un fet sumament graciós:

Un jove barbamech, va entrar en certa barberia, va assentarse á un silló y va demanar que l' afeytessin.

Naturalment, lo barber quedá tot sorprés. Estava á punt de preguntarli al barbamech si s' havia deixat 'l pel á casa, quan aquell ab veu baixa y temerosa, li va dir:

—Necessito un bigoti y una perilla postissos.

Lo barber amatent, va colocali 'ls dos postissos demanats, y 'l jove fent 'l *grande*, li deixá sobre 'l marmol, dugas pessetas, y fugi rápidamente.

Després lo *Fígaro*, va averiguar que 'l jovenet en qüestió, s' havia escapat de casa, y per eludir la persecució, s' havia fet transformar la fesomia.

Pero lo mes graciós del cas, es que 'l barber al mirarse las dugas pessetas va trobar... ¡qu' eran falsas!

Y tot cremat exclamava:

¡Vaya un xicot calavera!

Li he *falsificat* 'l rostre...

¡Y 'm paga ab *igual moneda*!

¡Senyors, la cosa está que crema!

Ab la qüestió del *Competidor* 'ls assumptos de Cuba han prés un aspecte sumament grave y es difícil pronosticar lo resultat qu' aixó durá, y es també un crim de lesa patria, tant l' arronsar las espatllas, com l' afegir mes llenya al foch.

Deu hi fassi mes que nosaltres y sobre tot, Deu inspiri 'ls *carbassóns* que 'ns governan.

¡Amén!

Per las festas de la coronació dels Emperadors de Russia, que tindrà lloch á Moscou un de 'ls dias del present mes, es tal l' aflluenciá de forasters, que las habitacions y allotjaments 's pagan á un ull de la cara. Diu que hi ha hagut propietari que per lloguer d' una casa, n' ha demanat fins 1000 duros diaris.

Suposant qu' aquesta cifra sigui certa, ja sabém quins son 'ls tres millors oficis per guanyar forsa *cacau*.

Tenor, torero ó propietari de Moscou.

Los de la embaixada espanyola, podran dir ab molta rahó (sobretot si son valencians.)

—¡*Vacha* no 's pot viurer en Moscou, porque... *mos cou massa*!

Ja está obert lo *safreig* de las Corts.

Las *bugaderas* han anat compareixent una darrera l' altra. La primera en pendre puesto, ha sigut la *Cisqueta de la Barra*, que, enarbolant lo *picador*, voltada per tota la seva *xorca*, ha exclamat: *Aquí estoy yo*. Per l' altre cantó, ha comparegut la *Bela de las malas intencions* disposada á deixar á la *Císea* com un drap brut. En altre lloch del *safreig*, la *Canaleta* y la *Moreta*, també han vingut resoltas á havérselas ab la *Llagasta* y ab la *Gamassa*, per qualsevol tonteria. Lo *senyor Antón*, lo *safretxer*, ja s' está fregant las mans de gust, al veure las *bugaderas* disposadas á moure gresca.

Y entretant qu' ellas 's digan 'l nom del porch, no deixantse de brutas y de mal endressadas, lo dinar quedarà per fer y 'l *baylet* morintse de fástich en un recó, vora la *galleda* llensada de corcoll.

Bibliografia

Lo reputat autor dramátich D. Francisco X. Godo, director del setmanari *L' Aureneta*, ha tingut la amabilitat de remetre'ns un exemplar de la segona edició de son notable drama *La pubilla de Caixás* estrenat ab éxit extraordinari en lo Teatro de Novetats la nit del 14 de Mars de 1895 y qual excellent judici crítich ja formarem en nostras columnas.

Lo intelligent editor D. Hermenegildo Miralles acaba de donar mostra de son talent y bon gust ab la publicació de un preciós album que conté 32 notables fotografias de la tan artística com encantadora montanya de Montserrat y son respectiu Monastir.

Dit album está imprès ab inmillorable pulcritut y esmero, sobre paper glasejat, classe superior, las fotografias son del reputat artista Sr. Audouard y van closas ab una alegoría-cuberta del Sr. Pascó.

A pesar del luxu ab que está presentat l' album Montserrat, se ven al preu de 3 pessetas, per lo que augurém un brillant resultat al Sr. Miralles, ja que es impossible que las personas de bon gust, se mostrin escassas, tractantse de possehir tal joia artística.

Agrahim sincerament los envios.

LA TOMASA

— PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranjer, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich

6, SANT RAMON, 6—BARCELONA.

LA TOMASA
REPORTERISME

¿Un diari representat per una bola?...
Tots vostés saben quin es: ¡m' hi jugaria
los saragüells d un xufferol!

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

I

Conech una *quarta-tersa*
qu' es *tot*, y per cert molt maca;
hu-dos-tres à domicili
y algún cop també en sa casa.
Pero la tal es *cinch-quinta*
y tant *tersa-tersa* y grassa,
que per aixó d' ella fujen
ja totes las parroquianas.

O. PINO DE PREMIÀ.

II

Part del cos es ma *primera*,
Preposició *invers-segona*,
Articul es ma *tercera*
Y *Total* un nom de dona.

E. C. DE FALSET.

CONVERSA

—Hola, Tano.
—¿Mas vist al teu amich?
—Noy, no 'l veig en tot l' hivern.
—Es tosut, quan fica la banya en
un forat...
—¿Que vols dir 'l que tenia rela-
cions ab la Pepeta?

—Si, home, 'l que tú y jo acabém
de dir.

NOY CALVO.

TRENCA-CAPS

ADELA BLAT
ARENYS

Formar ab aquestas lletras, degu-
dament combinadas, lo titul d' un
drama catalá.

RAMÓN TORRES.

BALDUFA NUMÉRICA

92 —Mineral.
49 —Negació.
128456789—Nom d' home.
1284568 —Nació (en castellá).
29787 —Vila catalana.
848 —Nem de dona.
76 —Nota musical.
8 —Consonant.

J. O. AGUILA.

ANÁGRAMA

En sa vida diu en *Tot*
que ha begut ab *total* d' or.

FIDEL DELFI.

GEROGLIFICH

X
K K T 1896 I
lo lo
K K T 1895 :

NITU DE TARRAGONA.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 401

Xarada.—*Pe-tro li*
Copa numérica.—*Cortinas*
Tarjeta.—*Los cantis de Vilafranca*
Anagrama.—*Pau Pua Upa*
Logogrifo numérich.—*Portal*
Geroglifich.—*Per notas la música*

Lit. Barcelonesa de RAMÓN ESTANY
6—*Sant Ramon*—6—BARCELONA